

1261—1267.

131. ΑΡΣΕΝΙΟΣ τὸ 6'.

Ἡ δευτέρα πατριαρχία τοῦ Ἀρσενίου Αὐτωρειανοῦ διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ μηνὸς αὐγούστου, ἰδίως τῶν τελευταίων ἡμερῶν αὐτοῦ, τοῦ 1261 μέχρι τέλους μαΐου τοῦ 1267. Προσεκάλεσε δ' αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς φραγκικῆς κατοχῆς ἀνάκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ παράκλησιν ἐπανειλημμένην καὶ ἐπίμονον τοῦ σεβαστοκράτορος Τορνίκη. Ἀλλ' εὕρισκετο πρὸς τὸν Ἀρσένιον εἰς διηνεκῆ διάστασιν, ἀναγκάζων αὐτὸν ἔνα τεθῆ εἰς κοινωνίαν πρὸς τοὺς ἐκλεξαμένους τὸν Νικηφόρον Β' ἀρχιερεῖς, ἐνῶ αὐτὸς καὶ τοῦτο ἤρνεϊτο, καὶ ἤλεγχε τὸν Μιχαὴλ Παλαιολόγον ἐπὶ τῷ κακουργήματι, ὅπερ ἐτόλμησεν εἰς τὸν νόμιμον τῆς ἀρχῆς διάδοχον. Ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κατὰ μαΐον τοῦ 1267 εἰς Προικόννησον, καθαιρεθεὶς ὑπὸ συνόδου ἀρχιερέων· αὐτόθι δ' ἀπέβίωσε πρὸ τοῦ 1275⁵⁵⁰. Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ πατριαρχίαν ἐκτίσεν ἐν τῷ πατριαρχικῷ Οἴκῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἐγένετο ἡ τὸ δεύτερον ἀνάββησις ἐπὶ τοῦ θρόνου, τὰ κελλία τὰ καλούμενα « τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου⁵⁵¹ ».

Κεῖσθω ἐνταῦθα ἡ μνεῖα συνοδικοῦ ψηφίσματος τοῦ πατριάρχου Ἀρσενίου Αὐτωρειανοῦ ἀνεμπόδιστον κρίναντος ἕνα λάβωσι συζύγους δύο ἀδελφοὶ νόμφην καὶ ἀνδραδέλφην⁵⁵².

Τοῦ πατριάρχου Ἀρσενίου Αὐτωρειανοῦ περιεσώθη « ἐν-

550. Ἀρσενίου διαθήκη. Migne PM', στήλη 948—958. Ἀκροπολίτης Ἐφραίμης· στιχ. 9458—9481 καὶ 10291—10296. Annotationes Bandurii. Χερσογ. νημικὸν τῆς ἐν Βιέννῃ βιβλιοθήκης, ἀριθμ. 14, οὗ τεμάχιον πρὸς Δημητρακοπούλω. Ἱστορία τοῦ σχίσματος· σελ. 68, σημ. 3. Δοσιθέου περὶ τῶν ἐν Ἱερουσολ. πατριαρχ. σελ. 840.

551. Μ. Ἱ. Γεδειῶν Χρονικὰ τοῦ πατριαρχ. Οἴκου καὶ τοῦ ναοῦ σελ. 21.

552. Πητλῆ καὶ Ράλλη Σύνταγμα κανόνων· τόμ. Ε', σελ. 82.

